

[Glistrup]

forringelse af dansk landbrugs arbejdsmuligheder, til yderligere forpestning af miljø og arbejdsmuligheder inden for landbruget.

Så længe man ikke fra forslagsstillernes side kan garantere en evig nedlæggelse af fortidsforsteningen SiD og en eksport af Hardy Hansen til et fjernt kontinent, må vi i dansk landbrugs, i de unge menneskers og i medhjælpernes interesse bevare dette, skal vi sige antikverede og ufuldstændige forsvar, som vi har over for, at man også ude på landbrugsvirksomhederne skal til at køres på tilsvarende måde i sæk, som man med disse fortidslevninger til fagforeninger har kørt så mange byerhvervsvirksomheder i sæk ved at komme og stille fuldstændig afsindige krav, der ødelægger både arbejdsglæde og arbejdsmiljø og mulighederne for at opretholde arbejdspladser. Det reelle indhold i Socialdemokratiets forslag, er, at man nu også vil have, at ulykkerne skal vinde ind ude på vores bondegårde ud over det, der i forvejen er af dårligdomme og besværligheder i den meget, meget trængte situation, som dansk landbrug er i.

Det, som virkelig giver arbejdsnisten ude på landet, er, at man ikke er bundet af alle disse fjollede regler om overtid, ferie og afspadsering, og hvad der nu ellers er, men at man høster, så længe det er lyst og der er solskin, at man sidder inde og hygger sig hos madmor, og som en del af hele det varme arbejdsklima i allerhøjeste grad får et trøstens ord med, hvis man har tandpine eller kærestesorg eller måske endda det, der er værre, hvis sådan noget kan tænkes. Det er dér, hvor vi altså har vores vidunderlige arv tilbage fra dansk landbrug, som det har udviklet sig fra Jeppe på Bjerget over stavnsbåndets løsning til Johannes Skjoldborg. Her vil man kaste vrag på nogle af de sidste værdier, hvis fagforeningsterroren nu også skal vinde indpas derude på landet, hvor der er så dejligt, som H. C. Andersen skriver.

Derfor stemmer Fremskridtspartiet imod det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Nu kan det godt ske, at hr. Glistrup er på vej over i et andet parti, og derfor er det ikke det samme, han sagde i dag som for to år siden. Jeg vil da godt starte med at sige, at hr. Glistrup omtalte Socialdemokratiets bemærkning, så

man fik tårer i øjnene af dem. Jeg synes, det nærmest var sådan, at tårerne væltede ud af øjnene på os, når man hørte hr. Glistrups tanker om den vidunderlige arv og om Johannes Skjoldborg og alt muligt andet, som han citerede fra. Det var da også til at få tårer i øjenene af. Vorherre bevar mig vel da!

Det er jo også meget typisk for, hvad hr. Glistrup mener, når han kun omtaler SiD's terror. Det er nærmest, som om vi befinder os i Irak her i øjeblikket, når man taler med hr. Glistrup. Men hvorfor bliver SALA ikke nævnt? Der er jo parter i dette, der har talt om, at det er en forældet lov, som man skal have om ikke afskaffet, så i hvert tilfælde moderniseret. Det er meget typisk for hr. Glistrups holdninger: det hælder ikke til lønmodtagernes side, men til arbejdsgivernes side.

Jeg vil godt slutte med at spørge hr. Glistrup, om det er rigtigt, hvad hr. Glistrup sagde – jeg citerer, hvis jeg må for formanden, ordret nu – for to år siden. Der må være sket noget med hr. Glistrup på 2 år, for der står højt og tydeligt her:

»Allerbedst var det måske nok, at man slet ikke havde nogen lov på området.«

Er det rigtigt, hvad jeg citerede, at hr. Glistrup sagde? Han citerede noget forblømt i starten af sin ordførertale, men hvis det er rigtigt, hvad hr. Glistrup sagde dengang, og det stadig væk er rigtigt i dag, har vi flertal for at afskaffe denne lov. Skulle vi så ikke komme i gang med at gøre det? Eller kan vi ikke stole på, hvad hr. Glistrup siger til os her?

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Forskellen fra den 6. april 1988 og til i dag var, at jeg afsluttede dengang med det, som hr. Stillinger citerede, mens jeg begyndte med det i dag. Så det sagde jeg ganske klart og tydeligt.

Men jeg sagde også (Folketingets forhandlinger 1987-88, 1. samling, sp. 9333):

»Det, det drejer sig om, er jo at sørge for, at der er tålelige og gode samarbejdsforhold ude i landbrugsbedrifterne, hvor man lever så tæt sammen morgen, middag og aften – og meget ofte nat med for den sags skyld. Her går det nu engang ikke at tro, at man bare skal tromle LO's forældede og forstenede ideologier ind og føre klassekamp, og hvad der ellers klinger igen i dette forslag om, at dette absolut skal strømli-